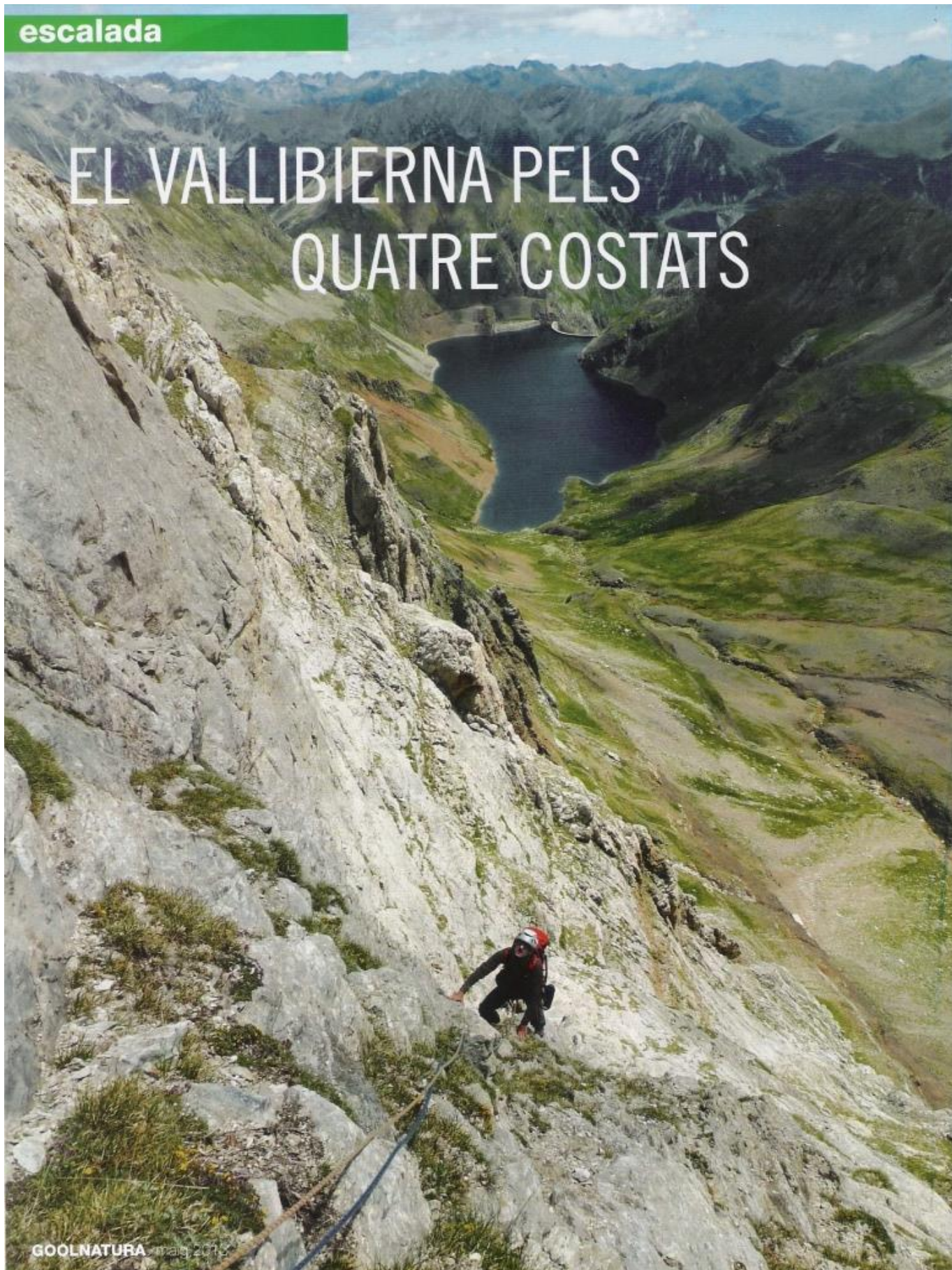

escalada

EL VALLIBIERNA PELS QUATRE COSTATS

Els pics de Vallibierna i Culebres son uns tres mils satèl·lits del gran massís de la Maladeta. Al nord els estimbals es desprenen vers a la vall homònima, i al sud presenta una paret gran, discontinua i de diversos colors, ben assolada, que es despren vers a la vall de Llauset. A banda i banda, una cap a ponent i altre cap a llevant, tenim les crestes de Muidors i de Roques Blanques respectivament. Per tots quatre costats la muntanya ens ofereix diferents i variades maneres de pujar escalant, ja sigui sentint l'escalfor del sol a la roca, picant el gel de fusió del contrafort ombrívol o cavalcant pels aeris crestalls amb panoràmiques sublimes.

La paret nord és molt apropiada pels itineraris d'escalada glaciària i mixta, essent finals de temporada de neu (o sigui a la primavera) quan presenta millors condicions, ja que la neu de fusió crea petites cascades de gel que ens permeten escalar amb relativa facilitat el sòcol rocallós de la part baixa.

El vessant que dona al sud presenta una paret gran, molt ampla i discontinua, perdora, terreny 100% d'aventura.

Les crestes són fàcils, sobretot la que s'orienta vers a l'est, per la qual no caldrà dur corda, a no ser que anem amb gent inexperta en el tema. La cresta de Muidors, més curta, sí que presenta algun tram de IVº grau molt aïllat. Tots els itineraris van a parar a aquests cims bessons, separats pel llegendari i espectacular "pas de cavall"

FITXA TÈCNICA

PARET NORD – VIA DIRECTA NORD AL PIC CULEBRAS

Punt de partida: Refugi de Corones (conegut com la cabana de pescadors), 1.950 metres.

Aproximació: Pugem pel camí cap a la vall de Llosars. Als 2.130 metres d'altura deixem el camí i seguim les indicacions (fites) que ens portaran fins al pont per creuar el riu de Vallibierna. Un cop situats al sud del curs de les aigües creuem una zona de plans i encarem la pujada evident cap a l'anomenada "Canal de Vallibierna", que ens porta directament al peu de la paret. Evident. Calcular de 2,30 h a 3 hores.

Descens: Dues alternatives, la més fàcil i llarga consisteix a seguir la carena cap a l'est i baixar pel vessant NE passant per l'estany Negre per baixar cap als estanys de Vallibierna, on, ja cap a l'oest, tornem a la vall principal. La segona alternativa, més ràpida però més propensa a allaus, consisteix a baixar del Pic Culebras cap a ponent i baixar cap al nord per la pronunciades pendents del Barranc de Culebras, en

direcció nord, per tornar als plànols situats a les proximitats del riu que hem creuat durant la marxa d'aproximació. Calcular de 2:30 h a 3 h per la primera opció i menys de 2 hores per a la segona. Cal tenir en compte que entre les properes cimeres bessones del Vallibierna (3.056 metres) i el Pic Culebras (3.051 metres) hi ha el famós "pas de cavall", un tram d'aresta molt afilat.

Època aconsellable: De desembre a mitjans de maig

Observacions: Bonica paret ben visible des del refugi de pescadors. Cal destacar les curioses formacions dels sediments de la paret, sobretot al marge dret, on formen les famoses "serps" de roca.

Recorregut / dificultat: 300 metres, mitjana de 55º / 60º - màxima de 70º / 75º i IIIº

1a ascensió: Eloi Callado i Pako Crestas, el maig del 2011

Característiques i condicions: Excel·lent via de neu i gel directa al cim que comença per una llengua gelada adossada al sòcol rocós que més tard continua en forma d'estreta i vertiginosa goulotte, per ascendir, tot seguit, pel vessant obert central de la paret. Gran ambient. Cal tenir en compte que la cua de

gel per superar el sòcol de la ruta es forma per fusió. Si la línia gelada no està formada, l'accés a la goulotte pot ser molt difícil, sobre roca llisa i amb poques possibilitats d'assegurar. La via va a parar directament al Pic Culebras, d'aquí en nom.

Material útil: pitons petits, friends variats i cintes llargues. També poden ser útils cargols de gel curts.

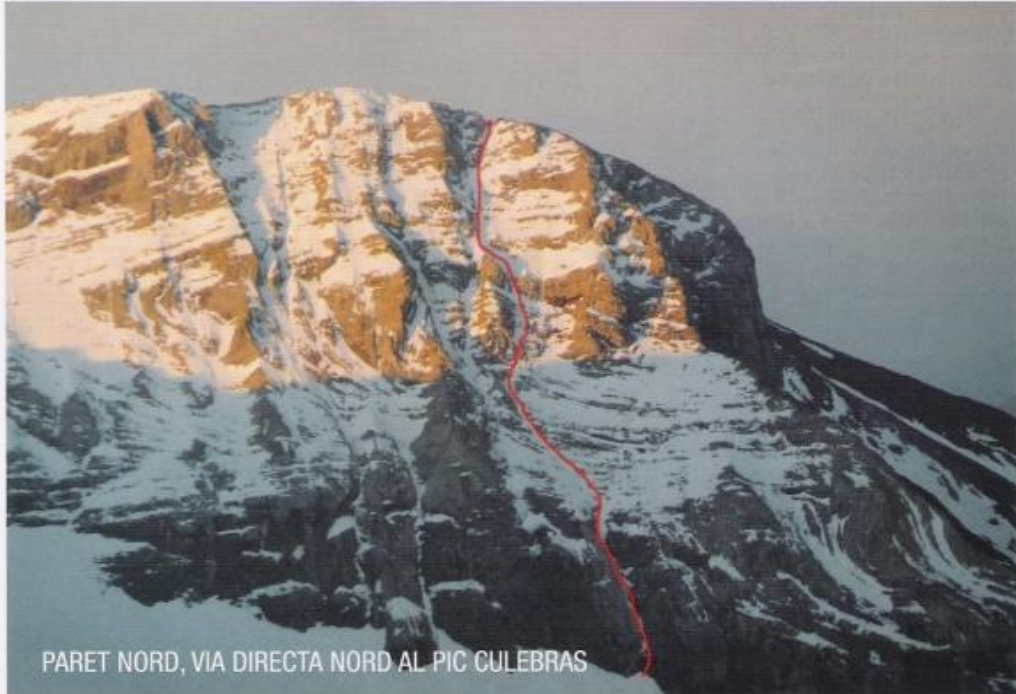
CRESTA DEL PIC MUIDORS

Punt de partida: Refugi de Corones (conegut com la cabana de pescadors), 1.950 metres.

Aproximació: Pugem pel camí cap a la vall de Llosars. Als 2.130 metres d'altura deixem el camí i seguim les indicacions (fites) que ens portaran fins al pont per creuar el riu de Vallibierna. Un cop situats al sud del curs de les aigües creuem una zona de plans i encarem la pujada evident cap a l'anomenada "Canal de Vallibierna", una vegada allà flanquegem vers a l'esquerra fins a l'inici de l'aresta. Comptar 1 hora i 40 minuts per l'aproximació.

Descens: veure la fitxa anterior

escalada

CRESTA DE ROQUES BLANQUES

CRESTA DEL PIC MUIDORS

escalada

Època aconsellable: de juny a octubre

Sinopsis de la cresta:

1. Grans blocs – Breu diedre (II°)
 2. Fil de la cresta – passos atlètics III-
 3. Dors retallat III+
 4. Petit desplom IV°
 5. Tuqueta dels Muidors, 2.939 m
 6. Tuca de Vallhibierna, 3.056 m
 7. Pas de cavall
 8. Tuca de les Culebres, 3.051 m
- Horari: 3 hores i 30 minuts.

CRESTA DE ROQUES BLANQUES

Dificultat: Poc difícil superior, algun pas no obligat de III°, en general II° i bastant tram caminant.

Horari: 2 hores i 45 minuts.

Material útil: Opcionalment un cordino curt (7 mm de diàmetre i 20 metres de llarg), per si anem amb algú poc familiaritzat amb les crestes.

Punt de partida: Estany de Llauset, 2.200 metres.

Accés: Per carretera asfaltada que a la N-230, en el seu tram anterior a l'accés a la boca sud del Túnel de Vielha, venint des de Pont de Suert. Prenem la desviació cap al poble d'Aneto (marge esquerra de la carretera - cartell indicatiu), i, deixant

enrere l'esmentat poble, seguim per la carretera que puja cap a la presa, passem pel conjunt de les cases del Campament de Llauset (estat ruïnós, en l'actualitat en procés d'enderroc), i seguint el final de la carretera, després traspasar un lúgubre túnel, arribem a l'Estany de Llauset, 2.200 metres, lloc en què trobarem un lloc per aparcar el vehicle.

Aproximació a la cresta: Seguim el camí marcat amb marques de GR que flanqueja per la riba nord del llac en direcció EN.E. Camí evident, ben traçat i arreglat. Un cop ens situem en la riba oposada del llac, i després d'haver creuat les aigües d'un riu mitjançant una moderna passarel·la, trobem una bifurcació de camins, cartell. Nosaltres seguim cap al nord (camí de la dreta) per arribar a la Cabana de Bortonàs, a pocs metres de l'Estany de Bortonàs. 2.338 metres. Des d'aquest punt la carena i el coll d'accés a la mateixa és ben visible. Abandonem el camí del GR, traspassem el desguàs del llac i comencem una constant pujada en tendència diagonal ascendent, per pendents herboses i esporàdics camps de detritus, fins a la canal d'herba que dona accés a al collet de la cota 2.580 metres. Punt inicial de la carena. Calcular 2 hores de marxa d'aproximació.

Sinopsi de la cresta:

1. Micro diedre optatiu. III-
2. Cim Est de Roques Blanques, 2.811 m.
3. Blocs afilats de III°
4. Cim Oest de Roques Blanques, 2.944 m.
5. Tuca de Vallhibierna, 3.056 m
6. Pas de cavall
7. Tuca de les Culebres, 3.051 m
8. Coll de Llauset

Descens: Seguir les fites, descendint per l'aresta orientada al SO baixem un tram rocós per una mena de vira que descriu una escaire de triangle fins a un collet. Des d'aquí el camí marcat enmig del detritus de pedres petites s'orienta cap a l'oest abandonant l'aresta estricta i baixant en direcció al Coll de Culebres, abans d'arribar trobem una bifurcació que, en direcció ESE i després d'un flanqueig horitzontal amb camí marcat, ens porta al Coll de Llauset. Descendir sense pèrdua possible (camí molt ben marcat entre la grava i de còmode trànsit) cap a l'est, per arribar a les ribes de l'Estany de Llauset, lloc en el que coincidim amb els passos de la marxa d'aproximació. Comptar una mica més de 2 hores per al descens.

PARET SUD, VIA "PASEO GEOLÓGICO":

Punt de partida i accés al punt de partida: veure fitxa anterior

Aproximació al peu de via: Seguim el camí marcat amb marques de GR que flanqueja per la riba nord del llac en direcció EN.E. Camí evident, ben traçat i arreglat. Un cop ens situem en la riba oposada del llac, i després d'haver creuat les aigües d'un riu mitjançant una moderna passarel·la, trobem una bifurcació de camins, cartell. Nosaltres seguim cap l'oest (camí que segueix tot recte) i pugem la vall fins a situar-nos al peu de via. Evident. Ens caldrà una bona foto del sector de la paret per localitzar adequadament la via dins de les grans dimensions del vessant. Comptar 1 h 30 minuts.

Descens: veure fitxa anterior

Dificultat: 670 metres (100 + 55 + 60 + 60 + 60 + 45 + 30 + 50 + 50 + 100), Vº obligat

Primera ascensió: Unai Pérez de Arenaza, Antonio Monge, Tino Tain i Luis Alfonso
Material útil: tascons i lloc de friends. Opcionalment un pitó extraplà.

Descripció de la via: El primer llarg supera una mena de sòcol de roca vermellosa (ferro) ja sigui de manera directa (IVº) o per unes grades de l'esquerra (IIº). R1. Superem

un muret de roca gris al costat d'un diedre, tram vertical de (Vº) després grades de IVº fins a una mena de petit circ (R2). Superem el següent tram vertical per un sistema de fissures en tendència a l'esquerra (IVº - IV+) per sortir tot recte i anar a parar a unes grades de IIº. R3. Seguim per un a gran rampa fàcil (IIº - IIIº). Atenció que la R4 costa de trobar. Es situa a l'esquerra de la part final de la rampa. Superem un mur fissurat (Vº) fins a la part baixa d'una nova secció tombada. R5. Superem les grades i just a la part alta trobem un mur d'accés a la reunió amb un pas més difícil del que sembla des de sota (IIº, després Vº). R6. Seguim vers a l'esquerra pujant en diagonal per un sistema de cornises amb passos de IVº - IV+, atenció que en aquest tram la roca es dolenta. R7. Ve ara el llarg clau de la ruta. Mur vertical de roca blanquinosa i una mica trencada, sortim tot recte (V+) i flanquegem després vers a la dreta gairebé en horitzontal (Vº) per anar a parar a unes cornises fora de la vertical. R8. Seguim per unes rampes de IVº. R9. Encarem el darrer tram discontinu on s'alternen zones tombades (IVº) superem un bloc (Vº) i continuem per terreny ja més fàcil (IVº). R10. Final de les dificultats. Sortim per un dorsal fàcil de pedra verdosa fins a la cresta, on trobem un petit tram de

granet. Tot plegat te un ambient dolomític. Terreny 100% d'aventura.

AUTOR DEL REPORTATGE: PAKO CRESTAS
Més info: www.pakocrestas.com

Camarasa / Terrassa - Sabadell

Camí Fondo, 2 - Terrassa
Sant Pere, 12 - Sabadell
T. 93 727 42 87
T. 93 786 97 53

www.camarasamuntanya.com

Des de fa més de 60 anys, a Camarasa assessorem i equitem els nostres clients amb l'obsessió d'ajudar-los a fer realitat les seves aventures, des de tranquil·les caminades de diumenge fins a expedicions.